

STATION ZUID DANSHUIS VAN HET ZUIDEN

BELEIDSPLAN 2007-2008

28 SEPTEMBER 2006

VOORBLAD

Naam: Station Zuid, danshuis van het Zuiden

Statutaire naam: Stichting Zuidelijke Dansvoorziening

Rechtspersoon: Stichting

Jaar van oprichting: 2005

Naam Contactpersoon: Marc Vlemmix

Functie van contactpersoon: Algemeen directeur/Artistiek leider

Bezoekadres: Bisschop Bekkerslaan 261

Postadres: Postbus 493

Postcode: 5000 AL Tilburg

Telefoonnummer: 013-5821021

Faxnummer: 013-5802068

Algemeen e-mail adres: info@stationzuid.com

Website: www.stationzuid.com

Gesubsidieerd in het kader van de cultuurnota 2001-2004: Nee

GEGEVENS VAN DIRECTIE EN BESTUUR

Directie:	Vlemmix, M.H.P.C.	Rotterdam,	algemeen directeur/artistiek leider	man
	Til, A.H.	s-Hertogenbosch,	zakelijk leider	vrouw
Bestuur:	Kok, G.L.C.M. de	Drimmelen,	voorzitter	man
	Timmers, G.H.M.	Windraak,	penningmeester	vrouw
	Giebels, R.A.C.	Breda,	secretaris	vrouw

Plaats: Tilburg

Datum: 29 september 2006

Naam: Marc Vlemmix

Functie: algemeen directeur/artistiek leider

Handtekening:

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	4
-----------	---

TERUGBLIK OP ÉÉN JAAR STATION ZUID

Algemeen	5
Activiteiten	5

STATION ZUID SEPTEMBER 2006. WAAR STAAN WE NU?

Positionering	8
Choreografen	9
Educatie	10
Danspromotie	12
Organisatie	13
Huisvesting	14

ACTIVITEITEN SEIZOEN 2006-2007 EN 2007-2008

Activiteiten najaar 2006	15
Activiteiten 2007	16
Activiteiten 2008	18

MEERJARENBEGROTING 2007-2008

BIJLAGES

CV'S CHOREOGRAFEN

PRESTATIEOVERZICHT

PERSREACTIES

VOORWOORD

Het voorliggende beleidsplan geeft inzicht in wat de afgelopen periode door Station Zuid reeds is gerealiseerd en op welke wijze we dit de komende twee jaar willen uitbouwen.

Kort nadat op 1 september 2005 het nieuwe Danshuis van het Zuiden van start ging, hebben we het 'beleidsplan' van Station Zuid voor de cultuurnota periode 2005-2008 gepresenteerd. In de daarin geformuleerde uitgangspunten en visie was te lezen op welke wijze ik invulling wil gaan geven aan de heldere maar complexe opdracht, die door de commissie Haks was geformuleerd in het 'advies om te komen tot een nieuwe zuidelijke dansvoorziening'. Station Zuid kent drie belangrijke taken: productie, educatie en danspromotie. Het wil daarmee een wezenlijke positie innemen in het regionale, landelijke en internationale veld. De uitdaging die voor ons ligt, is dan ook om spraakmakende dansvoorstellingen te creëren waarbij de publieksbeleving niet uit het oog wordt verloren.

De overheden hebben de plannen positief beoordeeld en subsidie beschikbaar gesteld. De contacten met de Zeeuwse overheid en dansinfrastructuur hebben er eveneens toe geleid dat Zeeland vanaf 2007 structureel financieel gaat bijdragen aan Station Zuid.

De uitgangspunten en visie zijn het afgelopen jaar de basis geweest van waaruit Station Zuid invulling heeft gegeven aan zijn opdracht. De organisatie is opgebouwd met professionele, gedreven en gepassioneerde mensen, we hebben interessante makers aan Station Zuid weten te binden en binnen het eerste jaar zijn er twee bijzondere voorstellingen geproduceerd en gepresenteerd in de regio. Vanaf seizoen 2006-2007 is Station Zuid ook in de rest van Nederland te zien.

In alle opzichten kijken we terug op een bewogen jaar. Na een roerig begin zijn we erin geslaagd onze eerste succesvolle stappen te zetten in de regio. Er is veel geïnvesteerd in de opbouw van een goede relatie met de zuidelijke (dans)infrastructuur. De storm is na een intensieve lobby gaan liggen en Station Zuid weet zich nu gesteund door een groot deel van het regionale veld. Met trots kunnen we vaststellen dat we in het eerste jaar een goede basis hebben gelegd om onze grote ambities met nog evenveel energie na te streven.

Marc Vlemmix

September 2006

TERUGBLIK OP ÉÉN JAAR STATION ZUID

ALGEMEEN

Op 1 september 2005 is Station Zuid van start gegaan. Door het verdwijnen van Raz uit het kunstenplan en het niet honoreren van bestaande regionale gezelschappen was een weerstand ontstaan ten opzichte van het nieuwe Danshuis van het Zuiden. Dit uitte zich in politiek rumoer, een kritische pers en de nodige scepsis vanuit het dansveld. Ook de podia namen een afwachtende houding aan. Met het oog op bovenstaande is in de eerste maanden vooral veel tijd geïnvesteerd in de opbouw van een directe relatie met politiek, makers, podia, festivals en educatieve instellingen in de regio – naast het ontwikkelen van het beleidsplan, het verbinden van interessante makers aan Station Zuid, het opbouwen van de organisatie en het regelen van de huisvesting. De begrote tournees van 25 voorstellingen bleken onhaalbaar. Station Zuid had pas in januari 2006 haar concrete plannen voor seizoen 2006-2007 helder en de meeste theaters hadden toen hun programmering al rond, zonder daarbij ruimte vrij te houden voor Station Zuid.

Ondanks de enigszins weerbarstige start is er toch voldoende aanleiding tot tevredenheid over de eerste resultaten. Met dank aan de overheden en partners zijn we er in juni 2006 in geslaagd het convenant concreet te maken; er is overeenstemming bereikt over de prestatie-eisen en de verwachtingen zijn eenduidig. Ook hebben we interessante makers aan ons weten te verbinden en is voldaan aan de opdracht om vanaf voorjaar 2006 producties op bescheiden schaal te vertonen. Al met al overheerst het gevoel dat we inmiddels wel degelijk 'van het Zuiden' zijn en verder kunnen bouwen aan dit nieuwe danshuis. De eerste bouwstenen hiervoor hebben we gelegd tijdens onze *Open huis* dagen in Tilburg, Heerlen en Middelburg en de tournee langs drie belangrijke Zomerfestivals in het Zuiden: Theaterfestival Boulevard, Cultura Nova en Zeeland Nazomer Festival.

ACTIVITEITEN

OPEN HUIS: PRESENTATIE STATION ZUID

In de maanden maart en april 2006 heeft Station Zuid zich in de drie zuidelijke provincies gepresenteerd door middel van *Open huis* dagen. Het publiek kon kennis nemen van de visie en toekomstplannen van het nieuwe danshuis. De *Open huis* dagen vonden plaats op bijzondere locaties, die karakteristiek zijn voor elk van de provincies. Tijdens het *Open huis* werd niet alleen de eerste productie gepresenteerd, maar kon de bezoeker ook persoonlijk kennismaken met het artistieke team. Artistiek leider Marc Vlemmix en de choreografen Edward Clug, Václav Kuneš, Stephen Shropshire en André Gingras werden geïnterviewd door gastvrouw Wanda Cremers. De choreografen werden daarnaast ook gepresenteerd door middel van een videoportret. (Zie www.stationzuid.com voor een compilatie.) Daarnaast waren er workshops voor het amateur dansveld en een rondetafelgesprek met de stake-holders op het gebied van dans. Speciaal voor Zeeland is het laboratoriumproject *First Pages* gemaakt door choreograaf Václav Kuneš met de Zeeuwse beeldend kunstenaars Paul en Menno de Nooijer.

De dagen werden zeer goed bezocht en positief ontvangen. Met het *Open huis* wilde Station Zuid uitdrukking geven aan zijn visie kunst dicht bij de mensen te brengen, de personen achter de kunstvorm te laten zien en het publiek een kijkje achter de schermen te geven.

Uit het gastenboek: "Ik ben geïnspireerd door deze avond om vaker naar dansvoorstellingen te gaan."

REQUIEM FOR TWO CHAIRS

In december 2005 werd begonnen met de repetities van de eerste productie van Station Zuid, *Requiem for Two Chairs*, een solo in een boksring op het Requiem van W.A. Mozart. De choreografie is van Edward Clug, Roemeen van oorsprong en momenteel artistiek leider van SNG Maribor Danse (Slovenië).

De viering van het 250e geboortjaar van Mozart en de fascinatie voor zijn werk waren voor Edward Clug de aanleiding om deze solo te maken. Juist omdat je bij dit werk in eerste instantie niet aan dans denkt, voelde Clug zich uitgedaagd om *Requiem for Two Chairs* te maken; een unieke solo op de zwanenzang van Mozart in een ongewone setting.

Enkele reacties uit het gastenboek: "Ontzettend mooie voorstelling! Kippenvel!! Ga zo door !! Graag tot een volgende keer."

"Requiem is onvergetelijk en verrassend. Hoop meer van dit te zien."

"Onvergetelijke ervaring! Ontroerend, dramatisch, schitterend gedanst, prachtige choreografie!"

LABORATORIUMPROJECT: FIRST PAGES

Het eerste laboratoriumproject van Station Zuid werd speciaal voor Zeeland gerealiseerd. Choreograaf Václav Kuneš ging hiervoor een samenwerkingsverband aan met de Zeeuwse beeldend kunstenaars Paul en Menno de Nooijer. Tussen 3 april en 13 april 2006 werd onderzoek gedaan en gerepeteerd in theater 't Beest in Goes. Doel van het onderzoek was om twee kunst disciplines (foto/animatie en dans) samen te brengen. De animatie *8000 foto's rondom Walcheren*, die Paul en Menno in opdracht van het Waterschap Zeeuwse Eilanden hadden gemaakt, werd als uitgangspunt genomen. Het resultaat van het onderzoek werd gepresenteerd in een dertien minuten durende uitvoering in beeld en dans (fragment te zien op www.stationzuid.com). In dit laboratoriumproject stonden onderzoek en werkproces centraal. De choreograaf en beeldend kunstenaars hadden eerder voorstellingen gerealiseerd waarin dans en video werden gecombineerd. Dit was echter de eerste keer dat ze met elkaar samenwerkten en dat dans en beeld gelijktijdig werden ontwikkeld. De makers hebben elkaar over en weer sterk beïnvloed. Paul en Menno de Nooijer creëerden een choreografie in beeld op basis van het bewegingsmateriaal van Václav Kuneš. Omgekeerd werd deze laatste beïnvloed door de beelden van De Nooijers. Beide partijen hebben het proces als zeer prettig, leerzaam en inspirerend ervaren.

14-04-2006 PZC: "Het was verbazingwekkend om te zien wat in slechts anderhalve week tot stand is gebracht: een intrigerende choreografie gespiegeld door een combinatie van fotoanimaties en videobeelden, waarin ook het publiek een onverwachte rol speelt. Opvallend was te zien hoezeer beide disciplines elkaar aanvullen, in elkaar grijpen en uiteindelijk samenvloeien. Door het krappe tijdsbestek was het nog een 'ruwe versie', maar het zou zonde zijn als deze in de laboratoriumfase bleef steken."

Uit het gastenboek: Voortreffelijke integratie van beeld (Paul en Menno) dans en muziek! Dikke vette complimenten!"

FOTOTENTOONSTELLING HELMA MELIS - MARIE-JOSÉ MOLS

Ook tijdens het *Open huis* was een tentoonstelling te zien van foto's die Marie-José Mols de afgelopen jaren maakte in opdracht van choreografe Helma Melis. Centraal op de foto's staan door Helma Melis ontworpen kostuums, gedragen door een van haar vaste danseressen en gefotografeerd in ongewone, vaak industriële panden in Noord-Brabant. Met deze fototentoonstelling wilde Station Zuid de veelzijdigheid van deze Brabantse maker laten zien. Het brengt op een mooie manier in beeld dat er vele vormen zijn om de danskunst over het voetlicht te brengen.

DISCOURS: RONDETAfelGESPREK

In elke provincie was er tijdens het *Open huis* een rondetafelgesprek voor belangrijke spelers in het veld: podia, festivals, amateur-dansscholen, politiek, educatieve instellingen, dansmakers uit de regio, etc. Na vele individuele gesprekken was het van belang om de soms zeer uiteenlopende opvattingen over de taak van Station Zuid te verhelderen. Het was een goede gelegenheid voor Station Zuid zich te positioneren. De aanwezigen kregen de kans om vragen te stellen en/of hun visie te poneren. We constateerden dat Instellingen en personen uit de dansinfrastructuur elkaar onderling weinig spreken. De gesprekken waren waardevol en dragen bij aan de discoursvorming. Een bijdrage die zeker navolging verdient.

WORKSHOP KNOCK-OUT!

De workshop *Knock-out!* was de eerste activiteit van Station Zuid op het gebied van educatie. In samenwerking met Project Sally – een danscollectief opererend vanuit 's-Hertogenbosch – werd een spelworkshop ontwikkeld gebaseerd op de voorstelling *Requiem for Two Chairs*. De workshop is bedoeld voor twee leeftijdsgroepen in het amateurdans-circuit: van 9 t/m 12 jaar en 12 t/m 18 jaar.

In het decor van de voorstelling (boksring) maakten de workshopdeelnemers een solo, een duet en een vrije improvisatie. Verdeeld in twee teams werden de nieuw verworven vaardigheden toegepast in duellerende opdrachten. Geheel in stijl werd gewerkt met een scorebord en afgesloten met de uitreiking van gouden en zilveren medailles. De workshops vonden plaats in Heerlen en Goes onder leiding van Stefan Ernst en Caroline Ribbers van Project Sally.

ZOMERFESTIVALPRODUCTIE: THE RECITAL

Naast de twee producties die Station Zuid jaarlijks voor het reguliere circuit zal maken, is er nadrukkelijk voor gekozen jaarlijks een productie voor de zomerfestivals in de regio te maken. De festivals geven Station Zuid de gelegenheid een breed publiek te bereiken, dat niet vanzelfsprekend tot het reguliere danspubliek behoort. Door de meerjarige samenwerking met de zomerfestivals in de drie zuidelijke provincies (Theaterfestival Boulevard in Noord-Brabant, Cultura Nova in Limburg en het Zeeland Nazomerfestival) wordt de verbinding met het Zuiden versterkt. Hoewel de programmering van de festivals al in een vergevorderd stadium was, is het toch gelukt om al in 2006 de eerste productie te presenteren: *The recital*.

Toen in januari 2006 duidelijk werd dat de samenwerking met Nanine Linning niet gerealiseerd kon worden, is choreograaf Stephen Shropshire voor deze zomerproductie benaderd. Met *The recital* creëerde hij een intieme voorstelling met live muziek – twee musici en een zangeres, allen afkomstig van de Fontys Academie in Tilburg – waarbij muziek en dans één geheel vormden. In de omgeving van een feestelijk festival werd het publiek een moment van verstillig en bezinning geboden. Gezien de opkomst en de reacties van het publiek is *The recital* een voorstelling die erin is geslaagd de mensen te bereiken en te raken. Ook publiek dat niet regulier dansvoorstellingen bezoekt.

Trouw, 14-8-06: "Shropshire's danstaal ontwikkelt zich alleszins trefzeker. Lyriek en emotionaliteit worden niet geschuwd met vloeiende lijnen vanuit gedragen torso's. De choreograaf heeft daarbij de gave om zijn dans van flink wat tegengas te voorzien en bitterzoet te doen smaken. Fraai is het unisono van de drie dansers dat zich in tegenovergestelde richting ontwikkelt, mooi is de solo van Sara Wiktorowicz waarin zij vertwijfeling, angst en levenskracht geloofwaardig bundelt. Door herinneringen voortgestuwd, ontwikkelt zich een driehoeksverhouding waarin hoofdfiguur Wiktorowicz een scala van emoties afwerkt als zij zich buitenspel voelt gezet. Samen op het speelveld met een harpiste, een violiste en een mezzosopraan die een voor de locatie geslaagde mix van Händel, Cage, Berio en Pärt ten gehore brengen." (Sander Hiskemuller)

STATION ZUID SEPTEMBER 2006. WAAR STAAN WE NU?

POSITIONERING

In navolging van het advies van de commissie Haks is gekozen voor een danshuis dat wordt geleid door een niet zelf creërend artistiek leider. Deze werkwijze wijkt in essentie af van wat gebruikelijk is bij kleinere en middelgrote dansgezelschappen; deze worden geleid door een choreograaf. Hierdoor is Station Zuid dan ook niet meteen te plaatsen in de huidige dansinfrastructuur. Grofweg bestaat de huidige Nederlandse dansinfrastructuur uit werkplaatsen, productiehuisen, productiekernen en gezelschappen. Station Zuid is niet in één hokje in te delen maar wil het beste van deze structuren verenigen. Het positioneert zich als Danshuis van het Zuiden. Een huis dat openstaat voor makers met diverse achtergronden en dat nadrukkelijk een relatie zoekt met het publiek en de culturele (dans) infrastructuur.

De doelstelling van Station Zuid kent twee kernpunten. Allereerst moet er op artistiek hoogwaardig niveau worden geproduceerd. Voor die producties moet vervolgens publiek worden gevonden. Dat is de uitdaging die voor ons ligt: dansvoorstellingen creëren waarin zoveel mogelijk ruimte is voor het artistiek autonome proces van de kunstenaars waarmee we een zo breed mogelijk publiek kunnen bereiken.

Een belangrijke focus ligt bij makers die hun potentie al hebben laten zien onder andere via de weg van werkplaatsen en productiehuisen en die nu een volgende stap in hun ontwikkeling zetten. Sommigen kunnen daarvoor een plek vinden bij de bestaande gezelschappen, anderen willen zelf een gezelschap vormen en nog weer anderen kunnen terecht bij ons Danshuis. Station Zuid wil en kan (financieel gezien) zich geen plek verwerven door het 'inkopen' van (inter)nationale choreografen die reeds arrivé zijn. Station Zuid kiest er voor het jonge Danshuis op te bouwen met makers die eenzelfde drive en ambitie hebben als Station Zuid om op dit moment het best mogelijke te creëren en een positie te verwerven in het (regionale) veld.

Er is dus gezocht naar choreografen die enthousiast zijn over de plannen en opzet van Station Zuid en de potentie zien om binnen Station Zuid bijzondere projecten te ontwikkelen. We hebben gekozen voor een nieuwe lichter choreografen, die zich binnen het artistieke proces bewust zijn van de relatie met het veronderstelde publiek. Het maken van een choreografie voor de kleine zaal, grote zaal of een bijzondere (festival)locatie vraagt niet alleen om een andere benadering van de ruimte, maar ook om een besef van het verschil in publiek.

Hoewel er veel ruimte is voor de persoonlijke artistieke ontwikkeling van de maker, speelt de markt altijd een rol. Hierin onderscheidt het danshuis zich nadrukkelijk van de werkplaatsen en in sommige gevallen ook van de productiehuisen. Kwaliteit, professionaliteit en vakmanschap zijn kenmerken die nadrukkelijk bij de makers aanwezig moeten zijn. Een bijdrage aan de ontwikkeling van het vak wordt niet gezocht in het zoeken naar vernieuwing en experimenten alleen. Onze opdracht leent zich slecht voor 'cutting edge' voorstellingen. De gesprekken met diverse podia in de regio hebben duidelijk gemaakt dat als er al dans wordt geprogrammeerd, er behouden keuzes worden gemaakt (uitzonderingen daargelaten). Station Zuid wil het publiek bovenal prikkelen, uitdagen en raken, maar zeker ook bereiken en opzoeken. Er is nog een wereld te winnen aan publiek.

CHOREOGRAFEN

Station Zuid kent een flexibele structuur. De continue factor is het professionele productieapparaat. Er wordt met verschillende choreografen, makers en dansers gewerkt; toch wordt er niet gekozen voor incidentele relaties met de choreografen. Voor de periode 2006-2008 heeft artistiek leider Marc Vlemmix concrete afspraken gemaakt met vier choreografen: André Gingras, Edward Clug, Václav Kuneš en Stephen Shropshire. Een jonge generatie choreografen, dertigers, die hun potentie hebben laten zien en een duidelijk eigen identiteit hebben. Met hen zullen in de huidige cultuurnotaperiode meerdere producties worden gemaakt. Dit biedt perspectief voor de makers en geeft Station Zuid de mogelijkheid om een eigen gezicht te vormen. Deze makers zullen niet alleen betrokken zijn bij de producties van Station Zuid maar ook een rol spelen bij de taken educatie en danspromotie.

Met **André Gingras** is een meerjarentraject afgesproken. In de zomer van 2006 zou Station Zuid coproducent zijn van de dansvideo *Strange Attractors*. Toen duidelijk werd dat de financiering door de andere partners niet op tijd van de grond kwam, is besloten dit project uit te stellen en opnieuw op zoek te gaan naar co-financiers. De eerste voorstelling van Gingras voor Station Zuid zal te zien zijn op de (regionale) zomerfestivals in 2007. Deze productie, *Seven by 2* wordt in samenwerking met de Canadese choreograaf Sylvain Émard gerealiseerd. André Gingras zal naast het produceren van voorstellingen als een van de artistiek adviseurs betrokken zijn bij Station Zuid. De keuze voor Gingras is boven alles ingegeven door geloof in zijn kwaliteit, oorspronkelijkheid en potentie. Deze choreograaf maakt vaak confronterende voorstellingen vanuit een politiek maatschappelijke noodzaak, zonder over de hoofden van het publiek heen te gaan. De ervaring die hij de afgelopen jaren in het grote- en kleinzaalcircuit heeft opgedaan, geeft een stevige basis voor het creëren van aansprekende dansvoorstellingen. Daarmee kan regionaal geïnvesteerd worden in de verdere ontwikkeling van het dansklimaat. Gingras zal in de periode 2006-2008 tevens invulling geven aan zijn eigen structuur/gezelschap in samenwerking met productiehuis Korzo (Den Haag).

Een tweede choreograaf met wie een meerjarige relatie wordt aangegaan is **Edward Clug**. Hij is werkzaam als artistiek directeur/choreograaf van het Balletgezelschap in Maribor (Slovenië). De allereerste productie van Station Zuid *Requiem for Two Chairs*, gaat in het najaar van 2006 in combinatie met *Radio and Juliet* nogmaals op tournee. Daarnaast zal Clug de grotezaalproductie *Sacre du Temps* maken voor het najaar van 2007. Ook hij is als een van de artistiek adviseurs betrokken bij Station Zuid.

Met Edward Clug wordt opnieuw een stap gezet om invulling te geven aan onze opvattingen over internationalisering. Het introduceren van interessante nieuwe makers in Nederland is allereerst een versterking van het aanbod. Daarnaast plaatst het Station Zuid in een internationale context van waaruit artistieke uitwisseling tot stand kan komen.

Met **Stephen Shropshire** is het afgelopen jaar de zomerfestivalproductie *The recital* tot stand gebracht. Shropshire, afkomstig uit Miami, is in Nederland vooral bekend als danser en choreograaf bij Galili Dance. In 2005 heeft hij zich in 's-Hertogenbosch gevestigd om zich van daaruit volledig te richten op het creëren. Met een eigen signatuur, een groot gevoel voor dramatiek, muziek en esthetiek en een energieke dansstijl past Stephen uitstekend bij Station Zuid. In januari 2007 zal zijn tweede productie bij Station Zuid in première gaan in het double-bill programma *Mind the Gap*.

De jongste van de vier is **Václav Kuneš**. Na een carrière als danser bij het Nederlands Danstheater, waarin hij in balletten van de grootse choreografen heeft gedanst, richt hij zich nu voornamelijk op zijn carrière als choreograaf. Zijn werk kenmerkt zich in een modern klassieke basis, lyrisch en muzikaal; maar nooit zonder een dramatische invalshoek. In zijn laatste productie *Neen-Ya* die hij creëerde voor het 'Sommer ballet' in Kopenhagen, verbeeldde hij het roerige leven van Nina Simone. Tijdens het *Open huis* in Middelburg maakte Kuneš het eerste laboratoriumproject van Station Zuid. *First Pages* was een onderzoek naar de mogelijkheden van dans in combinatie met video/animatie in samenwerking met de Zeeuwse multimedialkunstenaars Paul en Menno de Nooijer. Václav Kuneš zal in het voorjaar van 2007 naast Shropshire één deel van het double-bill programma *Mind the Gap* voor zijn rekening nemen.

Slechts Stephen Shropshire is woonachtig en werkzaam in het Zuiden van Nederland. Niet de regionale vestiging maar de kwaliteit en oorspronkelijkheid en signatuur zijn bepalend geweest voor de artistieke keuze. Dit neemt niet weg dat Station Zuid een belangrijke rol wil vervullen in de Zuidelijke infrastructuur. Dit uit zich op uiteenlopende wijzen: van artistiek, organisatorisch advies tot concrete samenwerkingsverbanden. Zo fungeert Marc Vlemmix voor een aantal makers in de regio als klankbord, zal onze technicus het lichtplan ontwerpen voor Vloeistof (een stichting voor choreografie en dans in Tilburg), is met Helma Melis reeds een fototentoonstelling gerealiseerd, wordt met Sonja Augart (Fragmenta) gesproken over discoursvorming in de regio en zal met Pia Meuthen (Panama Pictures) in 2008 een coproductie worden gemaakt. Ook in de samenwerking met makers als Paul en Menno de Nooijer, modeontwerper Jan Taminiau en de musici uit *The recital* wordt de kwaliteit in de zuidelijke regio zichtbaar. Daarnaast is Station Zuid in gesprek met Productiehuis Brabant om een nieuwe impuls te geven aan de kwaliteit van danstrainingen in de regio.

EDUCATIE

Station Zuid is meer dan een Danshuis dat voorstellingen produceert. Om een bijdrage te leveren aan het dansklimaat in de regio en een gedegen inbedding in het zuiden te realiseren, is het organiseren van educatieve activiteiten essentieel. Station Zuid verstaat onder educatie alle activiteiten die een wezenlijke bijdrage leveren aan de actieve en passieve participatie aan de dans. Doel van de educatieve activiteiten is het bevorderen van het dansklimaat. De educatie is publieksgericht en wil nieuwe en bestaande publieksgroepen interesseren voor professionele dansvoorstellingen in het algemeen en die van Station Zuid in het bijzonder. We benaderen daarvoor drie specifieke doelgroepen in alle leeftijdscategorieën: amateurs, scholieren en regulier/nieuw publiek.

Zoals in het eindadvies van de commissie Haks wordt geschetst: "is het voor het opzetten van educatieve activiteiten nodig een netwerk op te bouwen, de markt te verkennen en maatwerk te leveren. Voor het effectief kunnen uitvoeren van deze taken zal Station Zuid zich eerst zichtbaar moeten maken middels producties en zich tegelijkertijd nestelen in de bestaande infrastructuur." De educatieve activiteiten richten zich nu dan ook in het bijzonder op de drie zuidelijke provincies, waarbij Station Zuid uitgaat van de kracht van het zuiden in het algemeen en van elke provincie afzonderlijk.

In de regio zijn er talloze instellingen met educatie als kerntaak of deeltaak. Het afgelopen jaar is dan ook de nodige tijd geïnvesteerd in het inventariseren en opbouwen van een persoonlijke relatie met dit educatieve dansveld. Er is in kaart gebracht waar de kracht bij deze instellingen ligt, waar Station Zuid deze kan versterken en/of aanvullen. Dit heeft geleid tot een aantal educatieve activiteiten binnen Station Zuid, die veelal in samenwerking met deze instellingen worden

gerealiseerd. We willen hierin nadrukkelijk niet solistisch opereren, maar aansluiting zoeken bij de in de regio aanwezige kwaliteit. We hebben er daarom niet voor gekozen een interne educatieve dienst op te zetten. Wel overwegen we een medewerker aan te stellen die deze activiteiten coördineert.

Station Zuid gaat uit van de visie 'Education Permanente' en richt zich dus niet alleen op jongeren en kinderen. Op allerlei niveaus is behoefte aan verdieping en verbreding. Een deel van onze activiteiten zal aan de voorstelling gerelateerd zijn, zoals: workshops (*Knock-out!* en *Go with that Flow*), openbare repetities en generales, inleidingen en nagesprekken. Daarnaast denken we ook aan activiteiten die op zichzelf staan: cursussen dansgeschiedenis en analyse, danslessen op scholen, interactieve educatieprogramma's en coachingstrajecten.

SAMENWERKING MET PROJECT SALLY

Project Sally is een danscollectief opererend vanuit 's-Hertogenbosch en bestaat uit Ronald Wintjens, Stefan Ernst en Caroline Ribbers. Als collectief richten ze zich op drie kernpunten: het creëren van eigen voorstellingen, het maken van dansfilms en de educatieve projecten. Wat betreft de educatieve projecten zijn Project Sally en Station Zuid een meerjaren relatie aangegaan voor het ontwikkelen en uitvoeren van bijzondere educatieve activiteiten in de regio.

Het eerste resultaat van deze samenwerking was de *Knock-out!* spelworkshop: een 'dance battle' op basis van de voorstelling *Requiem for Two Chairs*, voor het eerst uitgevoerd tijdens de *Open huis* dagen en opnieuw georganiseerd voor de Dansweek Limburg 2006.

VOOR HET KOMENDE SEIZOEN STAAN VIER PROJECTEN GEPLAND:

- *Knock-out!*: workshop voor amateurdansscholen (9-12 jaar en 12-18 jaar)
- **Dans voor Dummies**: een drie uur durende workshop voor alle leeftijden, speciaal voor mensen die nog geen enkele ervaring hebben met dansen. Aan de hand van een aantal basisprincipes ervaren de deelnemers hoe het is om te dansen en hoe het is om dans te maken. In drie uur tijd bewegen ze zich van danser naar choreograaf en beleven ze vervolgens de première van hun eigen choreografie. Dans voor Dummies leert ze op deze manier met andere ogen naar dans te kijken. Deze workshop wordt aangeboden via de schouwburgen.
- **Dans-X**: een workshop van 50 minuten speciaal ontwikkeld voor Culturele en Kunstzinnige Vorming (CKV), gericht op het ervaren van dans. In deze workshop worden de leerlingen aangesproken op hun eigen bekende bewegingstaal en spelenderwijs meegenomen via de urban-dance naar de moderne dans. Deze workshop vindt plaats op scholen, in de gymzalen.
- **De Broeikas**: Meerjarenproject ter bevordering van het dansklimaat, specifiek gericht op de amateurchoreografen. Met talentvolle choreografen wordt een coachingstraject gepland, acht bijeenkomsten op jaarbasis (specifiek voor Zeeland)

SAMENWERKING MET REGIONALE KOEPELS AMATEURKUNSTEN

De drie provinciale instellingen op het gebied van de amateurkunsten, Huis voor de Kunsten Limburg, het Centrum voor Amateurkunst (CVA) Noord-Brabant en Scoop Zeeland spelen een belangrijke initiërende en coördinerende rol in de drie provincies. Niet alleen in de richting van de amateurkunsten maar ook als consultant/adviseur richting theaters.

Met hen zal in de komende periode intensief worden samengewerkt.

- **Dansweek Limburg**: Als spin-off van de Nederlandse Dansweek wordt in oktober 2006 de eerste Limburgse Dansweek georganiseerd. Station Zuid is in deze week niet alleen te zien op de Nederlandse Dansdagen maar zal ook de gehele week voorstellingen en workshops organiseren in de regio.

Naar aanleiding van deze ervaringen onderzoekt Station Zuid of een dergelijk initiatief ook voor Brabant en Zeeland mogelijk is (niet als organisator maar als initiator en deelnemer). Met de dansweek kan een platform worden ontwikkeld voor verschillende dansinitiatieven in de regio, kan nieuw publiek worden gewonnen en kan de dans een extra impuls krijgen in de media.

- *Go with that Flow*: Amateurdansers krijgen de kans om zich repertoire van professionele dansgezelschappen eigen te maken en dit te tonen. Een kopie (bij benadering) is het vertrekpunt. Via onderzoeksvragen wordt ontdekt wat allemaal nog meer mogelijk is. *Go with that Flow* is een concept van CVA Noord-Brabant in samenwerking met de Amateurwerkplaatsen Brabant. De eerste pilot is maart 2006 uitgevoerd met medewerking van Conny Janssen en Helma Melis. Station Zuid wordt een vaste partner in dit project dat in 2006-2007 zowel op de Nederlandse Dansdagen als tijdens het amateur-festival Body Dynamics (Noord-Brabant, Limburg, Noord Rhein Westfalen, België) te zien zal zijn. Op basis van de eerste ervaringen zal worden bekeken of het project verder in de zuidelijke regio kan worden ingezet.

SAMENWERKING MET JONGERENTHEATER 020

Jongeren theater 020 uit Amsterdam neemt met een dependance in Limburg het stokje over van Jannie Donker/Löss bewegingstheater Maastricht. In september 2006 start 020 met jongeren in Venlo en Sittard-Geleen onder leiding van artistiek leider Khalid Benaouisse van het Vlaamse dansgezelschap Hush, Hush, Hush. Hun concept gaat uit van het maken van dansvoorstellingen met jongeren van drie niveaus: 1 beginners, vanuit hun eigen kwaliteit en interesse; 2 gevorderden, een eerste stap naar externe input; en 3 de beste talenten uit de regio, waar een koppeling met professionele dansers en choreografen wordt gemaakt. Voor de jongeren uit niveau 3 zal verbinding worden gezocht met Station Zuid.

In de Dansweek Limburg 2006 zal naast de voorstelling *Requiem for Two Chairs* van Station Zuid ook een presentatie van het project van 020 plaatsvinden in Venlo en Sittard-Geleen. Hiermee worden de contouren van een eerste samenwerking tussen Station Zuid en 020 zichtbaar gemaakt.

DANSPROMOTIE

In het oorspronkelijke beleidsplan stelden wij al vast dat het bereiken van het juiste publiek, groot of klein, niet alleen een verantwoordelijkheid is van een marketingafdeling, maar ook van de makers. Dit hoeft naar onze overtuiging niet te leiden tot vervlakking en commercialisering van het aanbod. Het gaat veel meer om het besef van de makers over wát te communiceren met het publiek, welk publiek en óf dit publiek daadwerkelijk bereikt wordt. Een eerste belangrijke vertaalslag van dit principe is gemaakt tijdens de *Open huis* dagen in de drie zuidelijke provincies. Die werden bezocht door een zeer gemêleerd publiek, zowel in leeftijd (12 tot 90 jaar) als in achtergrond. Door de keuze voor bijzondere locaties werden ook niet-dansgeïnteresseerde bezoekers aangetrokken.

Het eerste beleidsplan was op enkele onderdelen geïnspireerd op het onderzoek 'Aanbod, vraag en marketing van dans in regiotheaters'. Auteur Letty Ranshuysen stelt in dit onderzoek dat er nauwelijks afhakers zijn bij dans: 'is men er eenmaal voor gewonnen, dan blijft men komen'. Deze hoopvolle conclusie werd voor ons al bewaarheid bij de recente voorstellingen van *The recital* op Cultura Nova en het Zeeland Nazomerfestival. Zowel in Heerlen als in Middelburg kwamen veel bezoekers die tijdens het *Open huis* kennis hadden gemaakt met dit nieuwe danshuis. "Wij blijven jullie nu volgen," was een veel gehoorde opmerking.

In hetzelfde onderzoek stelde Ranshuysen dat het belangrijk is voor het opbouwen van danspubliek, dat theaters in één regio samenwerken. Een continuïteit in programmering is voor de publieksopbouw onontbeerlijk. Alleen dan zijn alle activiteiten rondom een voorstelling zinvol. Station Zuid produceert jaarlijks voor het reguliere theatercircuit, maar ook voor de zomerfestivals, waar veel niet-regulier danspubliek wordt aangetroffen. Ranshuysen wijst op het grote belang van het opbouwen van lokale en regionale dansnetwerken, waarin verbindingen worden gelegd tussen theaters, regionale dansgezelschappen, dansscholen (amateurs en professionals), onderwijsinstututen, steunfuncties voor kunsteducatie en het lokale kunstcircuit. De positie die Station Zuid wenst in te nemen in de regio sluit hierbij naadloos op aan. Op dit gebied zijn ook de nodige extra inspanningen gedaan sinds de oprichting. Een aantal voorbeelden hiervan zijn te vinden onder het hoofdstuk Educatie – maar ook in bijdragen aan manifestaties als 900 Jaar Brabant, live uitgezonden op Omroep Brabant TV, en in bijdragen aan de Dansweek Limburg (samenwerking met de Collectieve Danspromotie CPD) behoren hiertoe.

Deze dansweek is een goed voorbeeld van een platform waar alle dansmakers en gezelschappen in de regio terecht kunnen. Het is een uitstekend instrument voor zowel pers als publiek. Tevens is het een inspirerende manier om de podia bewust te maken van hun dansprogrammering.

Station Zuid zal bovenstaande resultaten in de toekomst consolideren en uitbouwen. Bij dit alles blijven de huidige dansbezoekers de basis uitmaken, maar zullen nieuwe doelgroepen op heel verschillende wijzen, bij heel verschillende projecten benaderd worden. Tot slot: de meest effectieve danspromotie begint met het uitbrengen van mooie dansvoorstellingen. De reacties van het publiek tot nu toe geven ons het vertrouwen dat Station Zuid daarmee op de goede weg is.

ORGANISATIE

Station Zuid kent wat betreft de artistieke medewerkers een flexibele structuur. Daarin worden verschillende soorten samenwerkingsverbanden aangegaan met choreografen, kunstenaars en andere producenten/instellingen. Deze samenwerkingsverbanden hebben betrekking op (onderdelen van) de driedelige taak en zijn van kortere of langere duur. Ditzelfde geldt voor de dansers die in de eerste fase op projectbasis zijn aangetrokken. Tot nu toe heeft de ervaring geleerd dat deze ad-hocwerkwijze heel goed werkt.

Ook vanwege het feit dat er gewerkt wordt met vier verschillende choreografen, die allemaal hun eigen voorkeuren hebben en die we zoveel mogelijk ruimte willen geven, hebben we geen vaste contracten met artistiek medewerkers. Wel is het zo dat de dansers van de eerste twee producties ook onderdeel uitmaken van de derde productie. Zo beschouwd is er een kleine kern van vier dansers ontstaan, die ook ingezet (kan) worden bij educatie en promotie. Overigens is de oorspronkelijk beoogde formering van een kleine vaste kern van dansers op lange termijn nog steeds voorstelbaar. Vooralsnog lijkt de organisatie gebaat bij een sterk commitment van enkele dansers, om flexibel in te kunnen spelen op de ontwikkelingen in het veld, voorstellingen op het repertoire te houden en invulling te kunnen geven aan de driedelige taak.

Wat betreft de vaste kern van de organisatie; daar waar het gaat om de artistieke kern, wordt geprobeerd met alle vier de choreografen meerjarentrajecten te organiseren. Ook wordt een vervolg gegeven aan de samenwerking met vormgevers, ontwerpers, etc. Om algemeen directeur Marc Vlemmix te ondersteunen werd in eerste instantie besloten hem – alleen gedurende de opbouwfase – extra zakelijke ondersteuning te bieden. Op dit vlak heeft de realiteit ons ingehaald. De grote hoeveelheid werkzaamheden op beleidsmatig, organisatorisch, artistiek inhoudelijk gebied en de grote tijdsdruk

maakten het fysiek onmogelijk om dit in één persoon te verenigen. Mede op advies van de Raad voor Cultuur maakt nu een zakelijk leider vast onderdeel uit van de organisatie. Inmiddels zijn een marketing/publiciteitsmedewerker en een office-medewerker aangetrokken, evenals een productie leider en twee technici.

Wat betreft de beoogde vaste medewerker educatie: zoals hiervoor beschreven wordt de invulling hiervan bepaald vanuit de inhoud van de voorstellingen en de samenwerking met educatieve instellingen in de regio. Dit was bijvoorbeeld in sterke mate het geval bij Project Sally en 020. Vanwege deze ervaring hebben wij besloten voorlopig per project de geëigende mensen aan te trekken. Daarbij zal hoogstens iemand aangesteld worden voor de organisatorische ondersteuning, veel meer dan voor het ontwikkelen van educatieve projecten.

Station Zuid is van start gegaan met een klein werkbestuur van drie personen. Het afgelopen jaar is er slagvaardig gewerkt. Het huidige bestuur acht, in navolging van het advies van de Raad voor Cultuur, de tijd nu rijp voor uitbreiding. In samenwerking met Kunst en Zaken is een analyse gemaakt van het zittende bestuur en een profiel ontwikkeld voor nieuwe leden. Op dit moment wordt gezocht naar een persoon uit het bedrijfsleven met een breed netwerk in het Zuiden van Nederland en een onafhankelijk persoon uit het dansveld.

HUISVESTING

Om de rol van Danshuis van het Zuiden volwaardig op ons te kunnen nemen is een goede huisvesting onontbeerlijk. Van daaruit kunnen we zelf produceren en anderen faciliteren. Onze droom is een danshuis, dat openstaat voor kunstenaars en publiek. Een huis waar wordt geproduceerd, gediscussieerd, waar voorstellingen te zien zijn, waar lessen worden gevolgd, waar onderzoek wordt gedaan, waar ontmoetingen plaatsvinden, waar gegeten en gedronken kan worden. Kortom een inspirerende culturele plek waar iedereen, die in dans geïnteresseerd is, elkaar kan ontmoeten. Het realiseren van deze plek zal nog enige tijd vergen.

Momenteel zijn we qua kantoorruimte prima gehuisvest in een inspirerende omgeving; alleen het gebrek aan studioruimte doet zich gelden. De gemeente Tilburg heeft aangegeven de definitieve huisvesting van Station Zuid zo snel mogelijk te willen realiseren. Station Zuid heeft haar wens uitgesproken om op korte termijn de mogelijkheden te onderzoeken die 'de spoorzone' biedt. Voor het culturele cluster in dit gebied zijn wij nu een serieuze kandidaat. Gezien het feit dat deze nieuwe huisvesting nog niet in de onmiddellijke toekomst kan worden betrokken, zou dat wellicht kunnen betekenen dat er tussentijds weer verhuisd zal moeten worden.

ACTIVITEITEN SEIZOEN 2006–2007 & 2007–2008

ACTIVITEITEN NAJAAR 2006

REQUIEM FOR TWO CHAIRS & RADIO AND JULIET ❄

Productie:	middelgrote/grote zaal
Choreograaf:	Edward Clug
Speelperiode:	27 oktober t/m 19 november 2006
Speelplekken:	tournee Nederland en België, 12 voorstellingen

Met Edward Clug introduceert Station Zuid een onbekend talent in Nederland. De solo *Requiem for Two Chairs* die Clug voor Station Zuid maakte, was in maart en april 2006 tijdens *Open huis* te zien. Samen met de voorstelling *Radio and Juliet* van SNG Maribor Danse wordt in oktober/november een tournee gemaakt langs de Nederlandse theaters.

Requiem for Two Chairs is een solo op muziek van het Requiem van W.A. Mozart. Het stuk eindigt na 23 minuten op de 8e maat van het *Lacrimosa*, het moment dat de grote componist Mozart overlijdt. Het weerspiegelt de innerlijke strijd van de danser, die vertaald wordt in onder meer de keuze van de locatie: een boksring.

Radio and Juliet is zowel een hommage aan Shakespeare als aan de Britse rockband Radiohead. Een verrassende combinatie, maar niet een die uit de lucht komt vallen; Radiohead schreef de soundtrack voor Baz Luhrmanns succesvolle verfilming van Shakespeares tragedie met Leonardo di Caprio en Claire Danes in de hoofdrollen. Clug heeft de wereldberoemde geschiedenis van de 'star crossed lovers' uit Verona ontdaan van de traditionele verhaallijn en verplaatst naar het heden, waarbij de hoofdrollen blijven weggelegd voor de twee personages. Julia vertegenwoordigt daarbij het vrouwelijke, de schoonheid en begeerlijkheid, terwijl Romeo een man in totale aanbidding is. Hij is de theatrale vertaling van de songs van Radiohead, waarin de man ook vaak 'lijdt' aan de liefde.

De combinatie van een modern dansidroom op basis van klassieke technieken, de theatrale benadering (o.a. met video) en het bekende verhaal, levert een verrassende, voor een breed publiek toegankelijke voorstelling op, met een hoofdrol voor de uitmuntende dansers.

* aanbod impresariaat Van Baasbank & Baggerman.

WORKSHOP KNOCK-OUT!

WORKSHOP GO WITH THAT FLOW

ACTIVITEITEN 2007

MIND THE GAP

Productie:	kleine/middelgrote zaal double-bill
Choreografen:	Václav Kuneš en Stephen Shropshire
Première:	vrijdag 12 januari Tilburg
Speelperiode:	13 januari t/m 31 maart 2007
Speelplekken:	tournee Nederland, 15 voorstellingen

Naast meer bekende choreografen als André Gingras, wil Station Zuid ook nieuw talent laten zien. De speurtocht hiernaar heeft geleid tot het programma *Mind the Gap*. Hierin gaan twee jonge, relatief onbekende choreografen op zoektocht naar nieuwe verbindingen. Station Zuid biedt hen de gelegenheid hun 'wildest dreams' te verwezenlijken in een double-bill programma. De van oorsprong Tsjechische Václav Kuneš is sinds 1999, naast danser bij het Nederlands Dans Theater, actief als choreograaf. Hij danste in choreografieën van de groten der aarde zoals Kylián, Forsythe, Van Manen en Naharin. Sinds 2004 is hij werkzaam als freelance kunstenaar. Voor *Mind the Gap* gaat de Tsjechische choreograaf terug naar een thema dat hij al eerder zijdelings uitprobeerde: grenzen als doorgangplaats of grenzen als muur? Zijn we tegenwoordig nog echt in staat ons 'vrij' te voelen, als we bijna constant in de gaten worden gehouden 'voor onze eigen veiligheid'? Om dit thema uit te diepen moet hij dit keer onvermijdelijk eerst het gat dichten dat hij eerder zelf heeft achtergelaten.

De Amerikaanse, eveneens in Nederland woonachtige Stephen Shropshire maakte al eerder voor Station Zuid *The recital*. Al vanaf zijn eerste creatie is hij zich zeer bewust van 'the gap'. Hoe overbrug je de afgrond tussen waar je staat en waar je naar toe wilt zonder erin te vallen. Hij realiseert zich terdege, dat wie hoog wil reiken, diep kan vallen. Tegelijkertijd vormt juist dát voor de Amerikaan de uitdaging om bij iedere nieuwe choreografie weer net iets hoger te reiken. Zijn bijdrage aan de voorstelling *Mind the Gap* zal in eerste instantie een eerbetoon zijn aan 'de echt prachtige dansers' die erin meedoen.

SEVEN BY 2

Productie:	locatieproject in samenwerking met zomerfestivals
Choreograaf:	André Gingras/Sylvain Émard
Speelperiode:	augustus/september 2007
Speelplekken:	Theaterfestival Boulevard, Cultura Nova, Zeeland Nazomerfestival, totaal 16 voorstellingen

Seven by 2 wordt het eerste grote project van André Gingras voor Station Zuid. Hiervoor wordt een samenwerking aangegaan met Sylvain Émard, de artistiek leider van het in 1987 opgerichte en in Montreal (Quebec, Canada) gevestigde Sylvain Émard Danse. In november 2005 heeft Marc Vlemmix een eerste ontmoeting geïnitieerd tussen Sylvain Émard en André Gingras met als doel de interesse voor een eventuele samenwerking tussen beide choreografen te peilen. Vanuit dit startpunt zijn de makers met elkaar in dialoog gegaan voor de ontwikkeling van een gezamenlijk idee voor dit project. Zowel uit Nederland als uit Canada zullen dansers, ontwerpers en andere kunstenaars worden betrokken.

Met dit project wordt verder invulling gegeven aan de wens Station Zuid ook in internationale context te plaatsen. Het biedt de mogelijkheid voor een internationale productie met uitwisseling/samenwerking van makers uit twee continenten. Makers die ondanks de fysieke afstand veel overeenkomsten hebben: beiden hebben hun oorsprong in Canada. Beiden creëren krachtige, confronterende, maar tegelijkertijd lyrische werken. Werken die André Gingras vaak een in politiek-maatschappelijke context plaatst, terwijl Sylvain Émard doorgaans voor een meer filosofisch/poëtisch uitgangspunt kiest. In *Seven by 2*, dat uitgevoerd wordt door zeven mannelijke dansers, onderzoeken de beide choreografen de betekenis van het getal 7. Hoe hebben zowel de wetenschap als de religie bijgedragen tot dit beeld? Wat voor associaties roept dit simpele getal tegenwoordig bij ons op? Is het voor ons een film met Brad Pitt? Of heeft het nog een diepere betekenis? *Seven by 2* wordt een associatief dansverhaal waarbij de invloeden uit het verleden vermengd worden met onze hedendaagse opvattingen over het 'perfecte' getal. Ook wordt onderzocht in hoeverre numerologie in relatie staat tot anatomie. Wat voor plan ligt er vast in het menselijk lichaam? En in welke relatie staat dat tot de kosmos. Zijn we slechts aardse schepselen gefotografeerd door de Apollo 7?

LE SACRE DU TEMPS

Productie: grote zaal
Choreograaf: Edward Clug
Speelperiode: oktober – december 2007
Speelplekken: tournee Nederland en België, totaal 20 voorstellingen

De Russisch/Frans/Amerikaanse Igor Stravinsky kan met recht de grootste en meest productieve componist van dansmuziek in de 20e eeuw genoemd worden. Echt beroemd (of berucht) werd hij met de première in 1913 van *Le Sacre du Printemps*, die uitliep op een regelrecht schandaal. Na hem hebben vele choreografen dit sleutelwerk van de 20e-eeuwse muziek gebruikt voor hun balletten, waaronder Bejart, Van Manen, Pina Bausch, Martha Graham en meer recent Angelin Preljocaj en Johan Inger.

In de eigentijdse versie van Edward Clug gaat het niet om de viering van één bepaald seizoen maar om het merkwaardige fenomeen 'tijd' in het algemeen. Clug zet daarvoor zeven dansers in en laat de muziek bewerken door de Sloveense componist Borut Krzisinik, die ondermeer de muziek componeerde bij de film *A life in suitcases* van Peter Greenaway. Daarbij wordt de muzikale bewerking niet op de dans gemaakt maar gaat de choreograaf een dialoog aan met zowel de nieuwe compositie als met de bestaande van Stravinsky.

Clug neemt voor dit nieuwe ballet de klok als uitgangspunt. Die meent hij ook duidelijk te horen in het werk van Stravinsky. De machinerie van dit tijdsinstrument bij uitstek zal zich op verschillende manieren manifesteren, in het decor, maar ook in het fysiek van de dansers.

Met *Le Sacre du Temps* wil de choreograaf zich, naast zijn huidig ontwikkelde idioom, weer focussen op een wat meer poëtische invalshoek, zoals bij zijn allereerste productie *Tango*.

WORKSHOP GO WITH THAT FLOW

LABORATORIUMPROJECTEN

ACTIVITEITEN 2008

NEWBODIES

Coproductie: Kleine zaal
Choreograaf: Pia Meuthen
Speelperiode: februari - april 2008
Speelplekken: tournee Nederland en België, totaal 20 voorstellingen

Na *Unmade Beds*, dat Pia Meuthen maakte voor Dansateliers en dat haar een nominatie voor de Beste Productie van 2005-2006 opleverde, wil zij in deze nieuwe productie de relatie dans en toneel (tekst) verder uitdiepen. Zij zal dit doen in samenwerking met schrijver en regisseur Dirk Groeneveld, (echtgenoot van danseres Bianca van Dillen) onder andere bekend van zijn werk voor Orkater. Met als basis de roman *Het Lichaam* van Harif Kureishi onderzoekt Pia Meuthen voor deze voorstelling het fenomeen tweede kans. Wat als je in plaats van oud weer jong kunt zijn en zo een tweede kans krijgt. De jonge versie van de hoofdpersonen, een schrijver en zijn vrouw, wordt uitgebeeld door dansers en de oudere versie door acteurs. De dansers fungeren daarbij als de externe expansie van de verbeelding.

REPRISE THE RECITAL

Choreograaf: Stephen Shropshire
We onderzoeken momenteel of we de productie kunnen hernemen en bewerken voor de kleine zalen en concertzalen.

NADER TE BEPALEN

Productie: locatieproject in samenwerking met de zomerfestivals
Choreograaf: n.t.b.
Speelperiode: augustus/september 2008
Speelplekken: Theaterfestival Boulevard, Cultura Nova, Zeeland Nazomerfestival.
Totaal 18 voorstellingen

Productie: Grote zaal
Choreograaf: n.t.b.
Speelperiode: najaar 2008
Speelplekken: tournee Nederland en België, totaal 20 voorstellingen

WORKSHOP

LABORATORIUMPROJECT

BIJLAGE 1. CV'S CHOREOGRAFEN

ANDRÉ GINGRAS

De Canadese André Gingras (1969) studeerde theater, literatuur en moderne dans in Toronto en Montreal. Hij ontving de stimuleringsprijs van de Canadese Kunstraad om zijn dansopleiding in New York voort te zetten. Verder werkte hij met Lucas Hoving en danste hij in Amerika rollen die voor José Limon waren gecreëerd. Na zijn vertrek in 1996 naar Europa werkte hij intensief samen met operaregisseur en dans- en theatermaker Robert Wilson. In 1999 startte hij met het maken van eigen producties, waarvan drie succesvolle bij het Korzo Theater (Den Haag). Zijn eerste productie CYP17 toerde in Nederland, Duitsland, België, Frankrijk, Spanje en India.

In 2000 kreeg hij van het Amsterdams Fonds voor de Kunsten de aanmoedigingsprijs voor de meest veelbelovende jonge choreograaf. In het seizoen 2004-2005 was hij met maar liefst drie premières prominent aanwezig op de Nederlandse podia. Tijdens Cadance met Zeropoint, bij het Nederlands Danstheater I met Excessive Second Bodysmile (zijn tweede uitnodiging bij dit gezelschap) en voor Springdance met de productie U bevindt zich hier. De ontwikkeling van een eigen dansidoom heeft Gingras' speciale aandacht. In vormgeving, themakeuze, choreografie is er onmiskenbaar sprake van een eigen, fascinerende signatuur die tevens opvalt door de briljante manier waarop vorm en inhoud samenvallen.

EDWARD CLUG

Edward Clug (1973), volgde van zijn tiende tot en met zijn achttiende jaar een klassieke balletopleiding in Cluj/Napoca in zijn geboorteland Roemenië. Kort daarop wordt hij aangenomen als solist bij het Balletgezelschap van Maribor in Slovenië. In 1996 maakt hij zijn eerste werk Babylon. Twee jaar later verzorgt hij in Thessaloniki de choreografie van de sluitingsceremonie van Culturele Hoofdstad Europa. Eveneens in 1998 ontvangt hij de eerste prijs van de Slovenian Ballet Dancers Association voor zijn ballet Tango. Het is de eerste van een reeks prijzen die hij zal krijgen voor zijn verdiensten van zowel danser als choreograaf. In 1999 opent hij met een nieuw werk het Aarhus Festival. Vier jaar later, hij is pas dertig jaar oud, wordt hij artistiek directeur van de afdeling dans van het Sloveens Nationaal Theater in Maribor.

Dit van oorsprong traditionele Maribor Danse (dat is gespecialiseerd in het opvoeren van de klassiekers als *De Notenkraker* en *Het Zwanenmeer*) probeert Clug een nieuw gezicht te geven met origineel modern repertoire. Zijn *Radio and Juliet* is het ultieme voorbeeld van prachtige moderne dans met een duidelijke referentie naar het alom bekende en veelvuldig geïnterpreteerde Romeo en Julia, maar nu opnieuw geïnterpreteerd met een geheel moderne scenografie, modern dansidoom en muziek (oorspronkelijk Prokofiev, nu op muziek van Radiohead).

STEPHEN SHROPSHIRE

De Amerikaanse Stephen Shropshire (1972) begon zijn opleiding bij een balletgezelschap van zijn geboorteplaats Miami voordat hij verhuisde naar New York. Daar vervolgde hij zijn opleiding aan The Alvin Ailey School, het Joffrey Ballet, en de Juilliard School. Zijn choreografisch debuut maakt hij al tijdens zijn studie. Later maakt hij werken voor het American Repertory Ballet in Princeton, waaraan hij inmiddels als danser verbonden is. Het veelgeprezen *Like a body* uit die tijd wordt door de *New York Times* omschreven als “.....electric, a work that scores with dry wit and imagination”.

In 1999 maakt Stephen Shropshire de overstap naar Galili Dance en op uitnodiging van de artistiek leider Itzik Galili, creëert hij in 2001 *Trout*. Daarna maakt hij nog zeven andere balletten voor dit gezelschap, waaronder *The Pipers Progress*, dat hem bij de 8e internationale choreografencompetitie ‘*Tendances*’ in Luxemburg, zowel de eerste prijs als de publieksprijs oplevert. In 2005 maakt Shropshire zijn eerste avondvullend ballet, *INK*, dat in de pers geprezen wordt vanwege de magische en poëtische zeggingskracht. “Heerlijk te zien dat een hedendaagse choreograaf de kijker ook emotioneel bij de kladden durft te grijpen”, schrijft de recensent van dagblad *Trouw*.

VÁCLAV KUNEŠ

De Tsjech Václav Kuneš (1976) volgde zijn opleiding aan het Dans Conservatorium te Praag. Zijn professionele carrière begon in 1993 bij het Nederlands Dans Theater II. In 1998 maakte hij de overstap naar Nederlands Dans Theater I, waar zijn creaties voor de jaarlijkse workshops veel lof oogsten. Door het *Ballet 2000 Magazine* werd hij genomineerd tot ‘*Danser van het Jaar*’. Naast zijn werk als danser geeft hij lessen en masterclasses in en buiten Europa. Hij creëerde werken voor onder meer het *Copenhagen International Ballet*. Ondanks zijn jonge leeftijd ontving hij al prijzen voor zijn werk, onder meer in Hannover en Kopenhagen.

BIJLAGE 3. PERSREACTIES

3 juni 2005, BN/DeStem Nieuw Gezelschap Impuls Voor dans in Zuiden Door Cyril Rosman

GOES/BREDA - Zuid-Nederland krijgt per 1 september een nieuwe, vooraanstaande dansvoorziening. Dat maakten staatssecretaris van Cultuur, Medy van der Laan, en een rits van gedeputeerden en wethouders gisteren in Goes bekend bij het ondertekenen van het Cultuurconvenant 2005-2008 voor Zuid-Nederland.

In dat convenant wordt ook definitief bekend dat Breda tot 2008 voor 2 miljoen euro cultuursubsidie krijgt uit Den Haag. Het nieuwe dansgezelschap wordt opgericht omdat de staatssecretaris geen van de huidige bestaande dansgezelschappen in Zuid-Nederland in aanmerking vond komen voor overheidssubsidie. De voorziening wordt gevestigd in Tilburg, komt onder leiding van Marc Vlemmix (nu nog programmeur bij de stadsschouwburg Arnhem), gaat werken met een budget van 1,1 miljoen euro en een vaste kern van vijf tot zeven dansers. Voor grotere producties moeten dan dansers van andere gezelschappen uit de regio worden ingeschakeld. De Nieuwe dansorganisatie richt zich in eerste instantie op de drie zuidelijke provincies: Brabant, Zeeland en Limburg en zal jaarlijks twee tot drie producties op de planken zetten. "De opdracht is dans op een frisse manier te benaderen. Regionaal, landelijk en internationaal moet de aandacht worden getrokken", aldus de Brabantse Cultuurgedeputeerde Wim Luijendijk. Een naam voor het gezelschap is nog niet bekend. Het Cultuurconvenant is de regionale uitwerking van de landelijke Cultuurnota. Het convenant is ondertekend door de staatssecretaris, de drie provincies en de steden Breda, Tilburg, Den Bosch, Eindhoven, Heerlen en Sittard-Geleen. In het convenant staat ook definitief aangegeven welke subsidies er naar welke instellingen gaan. In Breda krijgen Lokaal 01 (onderzoek- en presentatieruimte voor beeldende kunst en muziek) en het museum voor grafische vormgeving De Beijerd overheidssubsidie. Lokaal 01 krijgt 72.000 euro van het rijk, 45.000 euro van de provincie en 82.000 euro van de gemeente. De Beijerd krijgt 447.000 euro van het ministerie. Het Bredase dansgezelschap krijgt definitief geen subsidie van het Rijk. "Maar het is de bedoeling dat zij aansluiting gaan vinden bij het nieuwe gezelschap in Tilburg", aldus de Bredase cultuurwethouder Andre Adank. "We willen ook dat het voor Tilburg beschikbare geld wordt verdeeld." De wethouder zegt tevreden te zijn met de binnengesleepte subsidies. "Het is een prima opsteker, we hebben het meeste geld gekregen van de vijf Brabantse steden. Tilburg en Den Bosch zullen best een beetje jaloers zijn." Maar ook voor die steden staan wel subsidies in het cultuurconvenant. Zo gaat er bijvoorbeeld overheidsgeld naar festival Boulevard in Den Bosch. Ook het Brabants Orkest en de Opera Zuid blijven op de lijst staan.

3 juni 2005, NRC HANDELSBLAD Marc Vlemmix Leider Eén nieuw dansgezelschap Z-Nederland

Door onze kunstredactie

ROTTERDAM, 3 juni. De provincies Zeeland, Noord-Brabant en Limburg krijgen één nieuw, centraal dansgezelschap. Marc Vlemmix, programmeur bij de schouwburg van Arnhem, wordt de artistiek en zakelijk leider.

Dat heeft het ministerie van OCW gisteren bekendgemaakt bij het ondertekenen van het Cultuurconvenant Zuid. De vijf huidige dansgezelschappen uit de zuidelijke provincies verloren allen hun subsidie in de Cultuurnota 2005-2008. Choreograaf Hans Tuerlings van dansgroep Raz uit Tilburg vecht de beslissing momenteel nog aan bij het ministerie. Marc Vlemmix begint per 1 september met het aantrekken van dansers en personeel. Het nieuwe gezelschap, dat nog geen naam heeft, moet een flexibele groep worden die met verschillende choreografen en aangrenzende

kunstdisciplines zal werken. "De groep moet een brede signatuur krijgen en hoogwaardige dans bieden", zegt Vlemmix. Er is een budget van 1,1 miljoen euro beschikbaar. Iets meer dan de helft daarvan komt van OCW, de rest komt van de provincies en de gemeente Tilburg. Door het vervangen van de verschillende dansgroepen in Zuid-Nederland door één groep blijft er meer geld over voor het produceren van de voorstellingen, aldus Vlemmix. Nieuwe dansers zoekt Vlemmix niet alleen bij leden van de gesneuvelde gezelschappen. "Ik zoek de besten, desnoods over de grens." Hans Tuerlings van Raz vindt dat onbegrijpelijk. "Dansers uit het buitenland? We hebben al zoveel gezelschappen en zoveel getalenteerde dansers." Bij Raz is eind dit jaar het geld op. Tuerlings zoekt nog naar mogelijkheden om de groep voort te kunnen zetten. De eerste voorstelling van het nieuwe dansgezelschap gaat begin volgend jaar in première. Vlemmix wil er een "totaalproduct" van maken, "met aandacht voor marketing en educatie". Tuerlings: "De kunst aanpassen aan de commercie is funest voor de artistieke vrijheid. Zo'n gezelschap heeft artistieke inhoudelijke leider nodig, niet een manager als Vlemmix."

16 maart 2006, Brabants Dagblad

Presentatie Danshuis Station Zuid in kerk geslaagd

door Rinus van der Heijden Donderdag 16 maart 2006 - Danshuis Station Zuid heeft zich gisteravond aan de regio, Nederland en de rest van de wereld gepresenteerd. Dat gebeurde met videopresentaties en de eerste choreografie: *'Requiem for Two Chairs'* van Edward Clug.

Dansvoorziening Station Zuid hield gisteren *Open huis* met *'Requiem for Two Chairs'*, een choreografie van Edward Clug. Op de plek waar een *'Requiem'* pas echt een Requiem is, een kerk, ging gisteravond een nieuwe dodenmis in première: *'Requiem for Two Chairs'*. Het was afsluiting en hoogtepunt tegelijk van de presentatie van een nieuwe dansvoorziening voor Zuid-Nederland: Danshuis Station Zuid. Onder de koepel van de Antonius van Paduakerk aan de Hoefstraat, reikend aan de gewelven van het voormalig godshuis, stond een heuse boksarena opgesteld. Christian Guerematchi danste er een solo van choreograaf Edward Clug, die 23 minuten duurde op de muziek van Mozarts *'Requiem'*. *'Requiem for Two Chairs'* is de eerste productie onder de vlag van Station Zuid. Het is te hopen dat de choreografie'n die moeten volgen, meer bekijken. *'Requiem for Two Chairs'* moet het vooral hebben van effectbejag. Dat is niet erg, want bombast in de kunst mag, moet vaak zelfs. Maar jagen op effecten in dans houdt meestal een gebrek aan artistiek inzicht in. En als dat gaat overheersen, verdrinkt hetgeen gezegd wil worden in nietszeggend, al vaak vertoond bewegingsvocabulary. Dat wil niet zeggen dat de presentatie van Station Zuid niet was geslaagd. Bij de keuze voor de prachtige Antonius van Paduakerk kan al weinig misgaan. Vooral echter de wijze waarop het nieuwe danshuis zijn publiek opzocht, was lovenswaardig. Een nieuw initiatief kun je presenteren middels een persconferentie. Laat journalisten dan het werk maar opknappen. Hier hadden artistiek leider Marc Vlemmix en de zijnen ervoor gekozen het publiek uit te nodigen en zelf te vertellen wat Station Zuid is, wat het doet en wat het "vanaf vandaag voor de regio, Nederland en de rest van de wereld gaat betekenen". Mooie woorden van Vlemmix, die bekende dat Station Zuid een droom van hem is. "Ook een droombeeld in mijn hoofd, dat iets nieuws in het Nederlands danslandschap gaat brengen." Gedeputeerde voor Cultuur van de provincie Noord-Brabant complimenteerde Marc Vlemmix met het feit dat hij binnen een half jaar Station Zuid van start laat gaan. De nieuwe dansvoorziening voor de drie zuidelijke provincies gaat de komende tijd met vier choreografen van start: Edward Clug, André Gingras, Václav Kunes en Stephen Shropshire. Zij stelden zichzelf en hun choreografische visies middels videoportretten aan het publiek voor. Wat hen bindt is de aandring met Station Zuid er iets moois van te maken. Waarbij Václav Kunes nog eens benadrukte, dat hij zijn artistieke aspiraties vooral voor het publiek wil uitdragen. Maar wie hun zo vooruitstrevende uitingen gisteravond gadesloeg, vraagt zich voorzichtig af hoe groot het publiek is, dat dat met hem wil delen.

Fototentoonstelling. Ook is er een kleine fototentoonstelling ingericht, die de opvattingen van choreografe Helma Melis verbeeldt, vastgelegd door fotografe Marie-José Mols. Met Helma Melis en anderen wil Marc Vlemmix de komende tijd gaan samenwerken. Daarom die foto-expositie. Je kunt je echter voorstellen, dat regionale makers aan een andere vorm van samenwerking denken dan aan een tentoonstelling. Station Zuid pakt zijn presentatie grondig aan. Tot en met zaterdag wordt op dezelfde plek deze eerste avond herhaald. Mét de videofilms, mét de eerste choreografie en mét interviews met artistiek leider Marc Vlemmix en choreograaf Edward Clug. Gratis toegankelijk, wel even melden: tel. 5821021 of info@stationzuid.com.

14 april 2006, Provinciale Zeeuwse Courant

Presentatie van danshuis Station Zuid belooft veel door Rolf Bosboom

MIDDELBURG - Welke station in Zeeland ook met sluiting wordt bedreigd, Station Zuid lijkt juist een mooie toekomst voor zich te hebben. Het nieuwe 'danshuis van het zuiden' presenteerde zich gisteravond op veelbelovende wijze in het gebouw van Waterschap Zeeuwse Eilanden in Middelburg. Bij Station Zuid geen perrontellers te zien in een poging het bestaan ervan te rechtvaardigen, want vooraf was al duidelijk dat de bijeenkomst volledig was volgeboekt. En dat geldt eveneens voor de beide presentaties van vandaag en morgen, waaruit maar blijkt dat er in elk geval volop nieuwsgierigheid is naar de nieuwe professionele dansorganisatie, die zich in eerste instantie richt op Zeeland, Brabant en Limburg maar ook breder wil kijken.

De bijeenkomst van gisteravond begon met het introduceren van de artistiek leider, Marc Vlemmix, en het presenteren van de vier choreografen die hij heeft aangetrokken. Twee van hen waren aanwezig: de uit Tsjechië afkomstige Václav Kuneš (30) en Stephen Shropshire (33), Amerikaan van origine. Van de andere twee choreografen, de Roemeen Edward Clug (32) en de Canadees André Gingras (38), waren videoportretten te zien. Shropshire, die evenals Kunes en Gingras al enkele jaren in Nederland woont en werkt, noemde Station Zuid een bijzondere kans. 'Het is heel spannend omdat het helemaal nieuw is. Dat biedt heel veel mogelijkheden.' Shropshire maakt onder meer het stuk *Lovely Bones*, dat dit jaar in de Nieuwe Kerk in Middelburg wordt opgevoerd als onderdeel van het Zeeland Nazomer Festival

Het publiek kreeg gisteravond een voorproefje van wat Station Zuid de komende jaren wil gaan bieden op het gebied van moderne dans. Dat smaakte in elk geval naar meer. Als afsluiter werd *Requiem for Two Chairs* gedanst, het eerste stuk van Edward Clug dat in Nederland is te zien. Het is een choreografie op het bekende Requiem van Mozart, uitgevoerd door een danser in een boksring. De strijd is verdeeld in acht rondes en eindigt op de achtste maat van het *Lacrimosa*. De uitvoering door danser Christian Guerematchi was expressief, krachtig en indrukwekkend. In het najaar maakt Maribor Danse, het Sloveense gezelschap waarvan Clug artistiek leider is, een tournee door Nederland. Dan wordt behalve *Requiem for Two Chairs* diens choreografie *Radio and Juliet* uitgevoerd.

Station Zuid wil ook experimenteren met combinaties met andere kunstvormen. Het resultaat van het eerste 'laboratoriumproject', *First Pages*, werd gisteren opgevoerd: een choreografie van Kunes voor drie dansers in combinatie met beeld van de Zeeuwse kunstenaars Paul en Menno de Nooijer. Het was verbazingwekkend om te zien wat in slechts anderhalve week tot stand is gebracht: een intrigerende choreografie gespiegeld door een combinatie van fotoanimaties en videobeelden, waarin ook het publiek een onverwachte rol speelt. Opvallend was te zien hoezeer beide disciplines elkaar aanvullen, in elkaar grijpen en uiteindelijk samenvloeien. Door het krappe tijdsbestek was het nog een 'ruwe versie', maar het zou zonde zijn als deze in de laboratoriumfase bleef steken.

11 augustus 2006, NRC Handelsblad

Station Zuid danst delicaat Shropshire's 'The recital' Voorstelling *The recital*.

Gezelschap: Station Zuid. Choreografie: Stephen Shropshire.

Gezien: 8/8 Den Bosch. Aldaar 12 en 13/8. Daarna: 27-29/8 Heerlen; 6-9/9 Middelburg.

Door Isabella Lanz

Terwijl de klank van de zangeres langzaam ijler wordt, trilt nog even een been na in de lucht. Danseres Sara Wiktorowics had eerder in haar improvisatie op Luciano Berio's *Sequenza III for Female Voice* al elke grillige wending in de stem van mezzosopraan Elisabeth Colson omgezet naar elegant beweging: stotterende armen, glijdende benen, en een zwenkend torso. De Israëliëse (rect. Amerikaanse) ex-Galili Dance danseres geeft een elegant dansantwoord op uitdagende zang. De sfeer in de muziek- en dansvoorstelling *The recital* van de Amerikaanse choreograaf Stephen Shropshire, die te zien was in het kader van het Boulevard Festival, is opvallend licht. En intiem door de kleinschaligheid van drie dansers (naast Wiktorowicz, Jeus de Vega en Heleen van Gigch) en drie musici (naast Colson de harpiste Sabien Canton en altvioliste Yvonne van de Pol). Voor dit licht poëtische samenspel deed Shropshire een fraaie muziekkeuze: met harpvarianties van Händel, John Cage's *Six Melodies* en tot slot een fijnzinnige bewerking voor harp en altviool van Arvo Pärt's beschouwelijke *Spiegel im Spiegel*. De bonte omgeving van de in overdadige neostijl gebouwde St Jacobskerk in Den Bosch zorgde voor een te plechtig religieus gevoel. Dit knap gevlochten dubbeltrio van dans en muziek droeg van zich zelf al genoeg stemmigs en vleugjes mysterie. De vleeskleurige engelen gewaden voor de musici - van ontwerper Jan Taminiau - gaven daarbij een gedragen accent. Desondanks is *The recital* een delicate voorstelling. Het vormt de tweede productie van Station Zuid - Danshuis van het Zuiden. Volgens een in 2005 gesloten cultuurconvenant moet dat de provincies Zeeland, Noord-Brabant en Limburg voor de komende jaren qua dans gaan bedienen. Directeur Marc Vlemmix heeft al wel een kleine schare van medewerkers in dienst, maar nog geen vaste choreograaf en evenmin vaste dansers. Voorlopig is alles flexibel en selecteert hij op gevoel. Zijn keuze voor deze voormalige Galili Dance danser/maker is aan de verstandige, maar ook voorzichtige kant. De voorstelling reist door naar de andere provincies en is te zien op het Heerlense *Cultura Nova* en het Zeelandse Nazomerfestival. Zo is het idee van zuidelijke samenwerking alvast goed beklonken.

14 augustus 2006, Trouw

Station Zuid maakt niet goed wat verloren ging Dans

Station Zuid met 'The recital' van Stephen Shropshire. Gezien 12/8 Jheronimus Bosch Artcenter Den Bosch.

Speellijst: www.stationzuid.com

Noord-Brabant, Limburg en Zeeland heeft met Station Zuid een speciale 'dansvoorziening' gekregen: het Nederlandse dansklimaat als geheel krijgt de zoveelste ambtelijke totstandgekomen artistieke uitholling voor de kiezen. Directeur Marc Vlemmix kreeg opdracht het 'Cultuurconvenant Zuid' ten uitvoer te brengen en de nieuwe dansvoorziening van de grond te tillen. Vijf dansgezelschappen uit de zuidelijke provincies verloren hun subsidie. Eén danshuis moet voortaan deze provincies 'bedienen'.

Door dit convenant kon ook Hans Tuerlings en zijn Tilburgse gezelschap Raz naar subsidie fluiten. Er werd geheel voorbij gegaan aan de betekenis die Raz niet alleen voor het zuiden, maar voor het hele (inter)nationale dansveld heeft (gehad) met altijd spraakmakende, toegankelijke dansvoorstellingen. De avondvullende eersteling van het nieuwe gezelschap is een semi-abstract muziekballet dat braafjes aanschurkt tegen een soort dans dat in heel Nederland al zo ruim is vertegenwoordigd. Tijdens theaterfestival Boulevard in Den Bosch

presenteerde het prille Station Zuid het locatieproject *'The recital'* van een van de vier aangetrokken choreografen, Stephen Shropshire. De jonge choreograaf heeft best een onderhoudende productie afgeleverd. Maar een ferme onderbouwende streep onder het omstreden covenant is het bepaald niet.

Shropshire's danstaal ontwikkelt zich alleszins trefzeker. Lyriek en emotionaliteit worden niet geschuwd met vloeiende lijnen vanuit gedragen torso's. De choreograaf heeft daarbij de gave om zijn dans van flink wat tegengas te voorzien en bitterzoet te doen smaken. Fraai is het unisono van de drie dansers dat zich in tegenovergestelde richting ontwikkelt, mooi is de solo van Sara Wiktorowicz waarin zij vertwijfeling, angst en levenskracht geloofwaardig bundelt. Door herinneringen voortgestuwd, ontwikkelt zich een driehoeksverhouding waarin hoofdfiguur Wiktorowicz een scala van emoties afwerkt als zij zich buitenspel voelt gezet. Samen op het speelveld met een harpiste, een violiste en een mezzosopraan die een voor de locatie geslaagde mix van Händel, Cage, Berio en Pärt ten gehore brengen, strandt dit dansconcert echter in een nogel drakerige dramaturgie rond afstand nemen en toenadering zoeken en véél veelbetekenende blikken.

Verdere plannen van het danshuis bestaan uit choreografieën van Václav Kuneš en André Gingras die aan het Nederlands Danstheater waren verbonden, naast de Sloveen Edward Clug die met zijn eerdere debuut ook zo bij het Haagse gezelschap aan zou kunnen palen. Station Zuid lijkt zich zo te profileren als kleinschalige regionale satelliet van Jiri Kyliáns elitegroep.

Sander Hiskemuller